

САДРЖАЈ

Увод: Три *Критике* и задатак филозофије 5

I

УВОД У ЧИТАЊЕ ТРИ „КРИТИКЕ”

1.

КРИТИКА ЧИСТОГ УМА, 19

Теолошки преокрет без преседана: примат човекове коначности и релативизација Апсолута (Бога), 23; Дубинско значење плана *Критике чистог ума*, 26; Еманципација чулности: откривање тела, 35; Теорија објективности, проблем представеи чувено питање „синтетичких судова *a priori*”, 42; О интелектуалном деловању као „задатку” мисли, а не више као „гледању идеја”: теорија шематизма, 50; Кантова критика метафизике или заблуде чистог ума, 55; Логичка инфраструктура метафизике: прва теорија фетишизма и прва деконструкција механизма стварања метафизичких заблуда, 61; Статус метафизичких идеја након њихове критике: ум као захтев за смислом, 70; Онтологија или теорија научног сазнања (епистемологија)? Расправа између Хајдегера и Касирера поводом тумачења Канта, 73

2.

КРИТИКА ПРАКТИЧНОГ УМА, 78

1. Свршетак космолошке етике, 79; 2. Крај теолошке етике, 85;
3. Критика утилитаризма, 90; Рађање модерног хуманизма:

Русоова антропологија, 97; Две главне црте кантовског морала: незаинтересована врлина и брига за оно опште, 105; Практична објективност (морална онтологија), учење о императивима и питање слободе, 113; „Трећа антиномија”: да ли је претпоставка слободе спојива са детерминизмом?, 116; Од треће антиномије до антиномије телеолошке моћи суђења, 121; О сврховитости као знаку слободе и о људском телу као симболу индивидуалности, 131; С ону страну краја „теолошко-политичког”: Кантов морал као секуларизација хришћанског наслеђа, 138

3.

КРИТИКА МОЋИ СУЂЕЊА, 141

Двострука револуција естетике: гениј и укус, 142; Да ли се о лепом може расправљати? Питање критеријума укуса, 146; Класицизам и осећај у XVIII веку: немогућност расправљања о укусу, 152; Антиномија укуса: превазилажење класицизма и осећајности, 156; Одредба и рефлексивност: зашто лепо оваплоћује идеал беспојмвене комуникације?, 162; Наука и лепота: крај класичарског идеала о објективности укуса, 167; Ново размишљање о субјекту: како нас рефлексивност и заједничко чуло природно воде појму „проширене мисли”, 172; Проширена мисао и питање смисла или сврхе људског постојања, 175

II

ПИТАЊЕ СТВАРИ ПО СЕБИ. ПОКУШАЈ ОПШТЕГ ТУМАЧЕЊА КАНТА

1.

ПИТАЊЕ СТВАРИ ПО СЕБИ, 183

Ствар по себи: противречан појам?, 184; Јакобијева критика Канта: идеализам и реализам, 187; Филозофија као нихилизам, 191; Јакоби и спор у вези са пантеизмом, 197; Јакобијева критика Канта у „Додатку о трансценденталном идеализму”, 199; Кантова критика идеализма, 203; Пре 1787, 204; После 1787, 209; Кантово одбијање Јакобијеве алтернативе, 221

2.

ЛОГИКА РАЗЛИЧИТИХ ТУМАЧЕЊА
КАНТОВОГ УЧЕЊА, 224

1. Догматска тумачења Кантовог учења, 226; 2. Критцистичка тумачења Кантовог учења (Касирер и Хајдегер), 239; Питање коначности, 240; Радикална коначност и ствар по себи, 243

3.

КРИТИЧКО РЕШЕЊЕ АНТИНОМИЈЕ
ИДЕАЛИЗМА И РЕАЛИЗМА, 246

Питање представе: фихтеовска критика догматског идеализма и реализма, 248; Критичко решење антиномије реализма и идеализма, 256

III

СТРУКТУРА И ДОДАЦИ КАНТОВСКОГ СИСТЕМА:
АРХИТЕКТЕНИКА И ИСТОРИЈА

1.

КАНТОВА АРХИТЕКТЕНИКА, 273

Зашто имамо два дела филозофије, али три Критике: теоријска и практична област, 274; Критика и метафизика, 277; Учење о теоријској примени, 282; Учење о практичкој примени, 294

2.

ПОЛИТИКА ИЗМЕЂУ ПРАВА И ИСТОРИЈЕ:
СЛУЧАЈ ФРАНЦУСКЕ РЕВОЛУЦИЈЕ, 310

Немачки идеализам и Француска револуција, 312; Пријем Француске револуције у Немачкој, 316; Кант као бранилац Француске револуције и политике Просветитељства, 322; Фихтеова одбрана Револуције, 335; Хегел и Француска револуција, 345